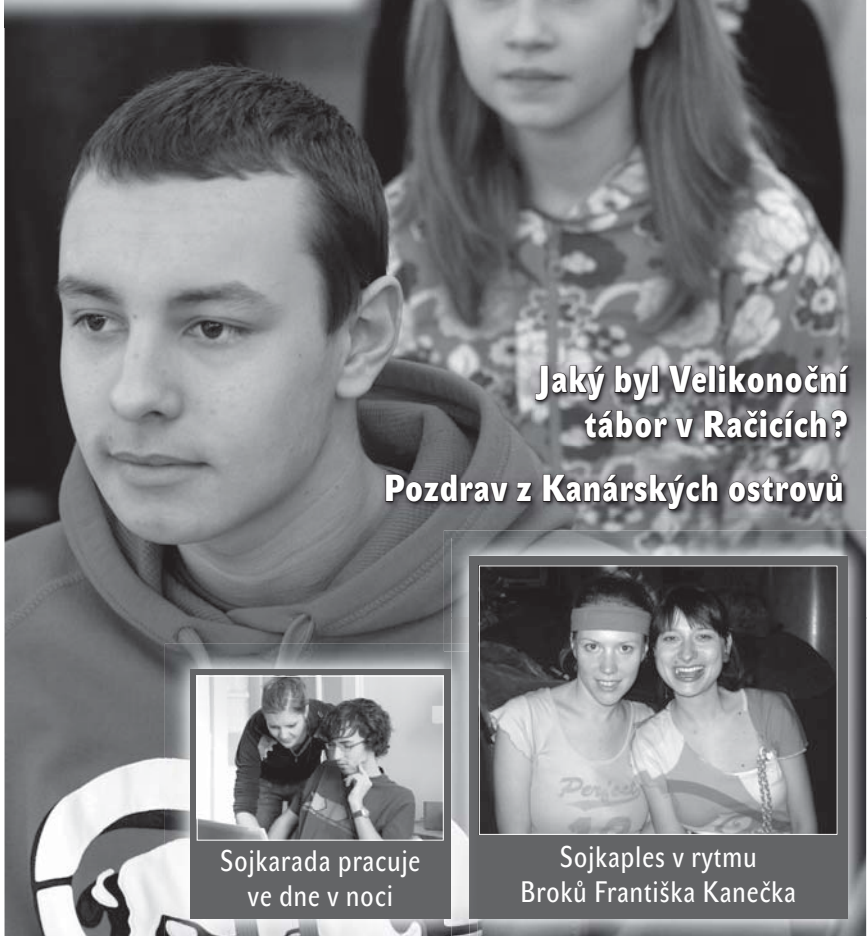

ZOBÁK

dokořán

ročník 11. číslo 31.

**Jaký byl Velikonoční
tábor v Račicích?**

Pozdrav z Kanárských ostrovů

**Sojkarada pracuje
ve dne v noci**

**Sojkaples v rytmu
Broků Františka Kanečka**

SOJKA A SDJ UVÁDĚJÍ LETNÍ TÁBOR GAISTHAL KLASIK ⁰⁰⁸

19. ročník česko-německého letního tábora pro mladé lidi
ve věku 13–16 let z Česka a Německa

Gaisthal SRN

20 kilometrů od hraničního přechodu Rozvadov/Waidhaus
uprostřed přírodní rezervace „Oberpfälzer Wald“

120 € (členové Sojky)

140 € (ostatní)

3.–16. srpna 2008

Celý tábor probíhá dvojjazyčně, znalost němčiny není podmínkou

Kontakt / e-přihlášky / fotky z minulých let – www.sojka.cz

Tel.: Tereza Pražská 731 154 778, Ondřej Křížek 605 219 840

Madlesčín úvodníček	4
Aktuální dění v Sojce	5
Zveme vás na	7
Rozhovor přímo z Kanárských ostrovů	8
Výcuc ze sojčích zasedání	15
KRAKONOŠ se představuje.	16
Lukýho Bulvár.	17
Předsedovy postřehy.	18
Sojka na drátě.	19
Módní policie	21
Co se událo za akce Sojčí i neSojčí.	25
Kdo je kdo	34
Mlsná huba	37
Fotoreportáž ze světa za velkou louží	38
Sudoku.	42
Detektiv Sojka v úzkých!	44

REDAKCE

Redaktoři:

Stálí spolupracovníci:

Design a DTP:

Korektura textu:

Adresa redakce:

Další kontakty:

Magdaléna Černá, Lukáš Kadleček, Petr Vondruška, Ondřej Špičan
Tereza Pražská, Pavel Bobek, Eva Dvořáková, Petr Špičan,
Lenka Rambousková
Ondřej Špičan, Petr Vondruška
Eva Dvořáková, Leopold Černý
Poříčí 1 b, 635 00 Brno, telefon: 608 630 386
e-mail: madleska@hotmail.com, sojka@sojka.cz

Miláčkové a miláčky,

snad jste už hodili za hlavu ohavnou jarní únavu a také vás tak těší, jak vše vůkol kvete a raší. Kvete nám to jedna radost, letos jsem obzvláště pozorná k proměně přírody, protože každý den trávím tři hodinky na procházce s kočárkem. Kvetou kytky, kvetou stromy a kvetou i lidi. Je to krása, co trocha sluníčka a příslib jarního závanu udělá s těmi zasmušilými obličejí okolo. Doufám, že patříte mezi ty rozesmáté příslušníky lidského pokolení, no a jestli ne, tak snad vezmete zavděk fungl novým Zobačiskem a jestli vás přímo nerozveselí, tak snad minimálně příjemně rozptýlí a nechá vám zapomenout na všechny starosti všedního dne.

Nezahálíme a plníme sliby. Tak tedy jistě jste si všimli nové úvodní stránky, která už jen doplnila kosmetické úpravy z minulého čísla. Každopádně obsah je přece jen důležitější než grafika, a proto jsme si pro vás připravili pár drobných překvapení. Pokračujeme v cestopisných rozhovorech a po minulém výletu do Peru zavítáme tentokrát na Kanárské ostrovy za naším milým Dejvem! Nicméně tím nekončíme, zlanarili jsme totiž Poldíka, který se v únoru vydal poprvé za velkou louží, aby se s námi podělil o pár fotek a dojmů. Opět se objevuje staronová rubrika, která vítá a představuje nové členy. Vzala si ji na starost Kristínka.

S politováním vám musím oznámit, že jsme z personálních důvodů přišli o rubriku „Sprechen Sie Deutsch?“. Tím pádem je tu i nabídka pro odvážlivce, který by chtěl zábavnou formou „učit“ v Zobáku němčinu, aby neváhal a přihlásil se někomu z redakční

radý. Bereme všema deseti! Rovněž módní policie má novou šéfkou, kterou je nýřanská Léňa Rambousková. Vítejte na palubě!!

Neveselé zprávy vyváží jistě překvapení další – dovolte, abychom vám v tomto čísle představili Krakonoše! Himlhergotdonrvetrkrucajselement jakého Krakonoše? Krakonoše starého, zasloužilého, s fousama prošedivělými přestátými starostmi a s kapkou té moudrosti pod kloboukem ... Více se dočtete uvnitř Zobáku.

Nedá mi to, abych se ještě nezastavila u sojčího komiksu a pracovitého detektiva Sojky. Abych tak řekla, tak jak vám sám naznačí, je trochu v úzkých ... Málo, zoufale málo z vás mu pomáhá s jeho pátráním a detektiv Sojka ztrácí chuť do dalšího pátrání. Proto prosím všechny, kdo si ho oblíbili a nechtějí o něj přijít – pomozte mu, nebuďte líní a sedněte a angažujte se v jeho příběhu. Jinak se může velice dobře stát, že to sám neustojí a při nebezpečném pátrání „natáhne brka“ a my budeme bez komiksu.

Tak a jinak si počtete standardně o všem proběhlém, a kdyby se vám náš časopis zdál krátký, pošlete nám něco a zmnožte příště jeho řádky! Budeme se těšit velice a moc, ale teď už nashle, den dobrý a nebo třeba noc.

Madles

Jistě teď sedíte v rozkvetlém parku, v rukou třímáte první povánoční výtisk našeho plátku, vychutnáváte si novost a vůni tiskařského papíru a hoříte zvědavostí, co nové Zobačisko přináší tentokrát. Už jste určitě jen tak zběžně prolistovali celým obsahem a teď čekáte na to, co nového v Sojce. Vážení, můžeme se tedy začít prokousávat sojčimi novinkami a také se poohlédnout za tím, co přinesla zimní sezóna.

První věcí, kterou vám musím připomenout, a která se měla objevit již v minulém Zobáku, je **placní**

členských příspěvků. Akorát já hlava děravá jsem, a za to se omlouvám, na to v tom předvánočním shonu zapomněla. Proto tedy, chcete-li Sojkami zůstat i nadále a čerpat tak řadu výhod, jež jsou se členstvím spojené (jako např. číst si Zobák ☺), urychleně převeďte na **sojka účet 287658001/2400** (anebo složenkou pošlete) sto korun českých.

Upeněz ještě na chvíli zůstaneme. Nebojte, žádného dalšího příspěvku už se dožadovat nebudu. Jen vám chci oznámit, že se Sojce podařilo získat dotace od Ministerstva školství, Ministerstva zahraničí,

Středočeského kraje, Statutárního města Brna a v neposlední řadě pak od města Čelákovic. Za finanční injekci se nesluší poděkovat pouze těmto institucím, ale rovněž těm, kteří za Sojku **žádosti o dotace (tzv. projekty)** vymýšlejí a sepisují. Jmenujme především našeho předsedu, který pomalu, ale jistě začíná patřit mezi tzv. projektová esa.

Dále vám přináším novinku, která stoprocentně sklídí úspěch. Pro ty, kteří rádi sledují různá videa na serveru **www.youtube.com** a zároveň s oblibou a také se slzou v oku vzpomínají na všemožné ročníky táborů a další sojčí akce, s velkou slávou oznamuji, že

na výše zmiňovaném serveru bude k mání **sojčí videotéka**. Jupí! I ty se můžeš stát hvězdou 😊. Této mediální operaci velí náš pan pokladník, který tak dokázal, že si netyká jen s kalkulačkou, ale i s kompjútrem. Další doplňující informace, jako např. pod jakými hesly sojčí videa najdete, se objeví na www.sojka.cz.

Tak nevím jak vás, ale mě poslední dobou nějak začala bavit osmdesátá léta. Nejenže si docela často ulítávám na starejch dobrejch **diskošlágrech**, občas se dokonce musím navléct i do nějakých fajn **eightees diskohadříků**. Moje nová úchylka se naplno projevila 9. února. Naštěstí je nás takových víc, a tak jsem v klubu Escobaras nebyla jediná osmdesátka 😊. No a vás, co si ještě pořád sedíte na vedení a netušíte, na co narážím, odkážu na report z jedné vypečené akce, který pro vás sepsala Léňa.

V přehledu uplynulých sojkaakcí samo sebou nesmí chybět highlight právě startující jarní sezóny a tím je **velikonoční tábor**. Letos se místo konání přesunulo do lesů křivoklátských, kde tok času plynul zrychleně, a kde tak účastníci tábora za pouhý týden prožili celé půlstoletí. Více o tomto dobrodružném výletu na dalších stránkách Zobáku prozradí Peťa.

V novoročním období se samozřejmě **scházela i rada spolku**. Lednové setkání se uskutečnilo v Rybníce a účastnili se ho i naši němečtí partneři z SdJ. Další rada spolku pak proběhla těsně po velikonočním táboře v Račicích. Záležitosti, které jsme na obou setkáních projednávali, jsou zaznamenány v zápisech z rady, které můžete najít na našich webových stránkách www.sojka.cz.

TERKA

Zveme vás na ...

GAISTHALY

Léto se kvapem blíží a já mám tu milou povinnost pozvat vás i vaše kamarády, kteří Sojku ještě moc neznají (ale určitě by jí rádi poznali ☺) na **letní česko-německé tábory v bavorské vesničce Gaisthal**, zkrátka klasiku, bez které by ty prázdniny nebyly vončo.

KLASIK

Tábor **Gaisthal Klasik** je již tradičně určen pro účastníky ve věku **13-16 let**. Cena pro členy Sojky činí 120 €, pro nečleny 140 € a termín, na který už si nemá cenu nic jiného domlouvat je **3.-16. 8. 2008**. Nezapomeňte ale, že jen nestačí si do diáře zapsat datum konání tábora, ale že možná ještě důležitější je poslat elektronickou přihlášku, která je na našem webu www.sojka.cz. Na zmiňovaných stránkách najdete i další organizační záležitosti, se kterými nebudu zbytečně plnit stránky Zobačiska. To vám radši prozradím, co vás kromě tance, zpěvu a dalších her čeká a nemine. Jak již napovídá reklamní letáček, ocitneme se letos ve víru **tajných služeb, intrik a boje za pravdu a spravedlnost**. Dva týdny plné akce a dobrodružství vás tedy zaručeně nezklamou!

JUNIOR

Pro vás menší sojčata i nesojčata ve věku **9-12 let** připravuje Sojka a SdJ tábor **Gaisthal Junior**. Letošní ročník se uskuteční **16.-23. 8. 2008** a účastnický poplatek pro členy Sojky je 70 €, pro nečleny pak 90 €. Kromě zábavných her, tancování, zpívání a promrskání si cizích jazyků se odlepíte od povrchu zemského a spo-

lu s týmem milých vedoucích a jedním malým klukem zjistíte, jak to chodí mimo naši atmosféru. Na **pouť po vzdálených planetách** můžete samo sebou přizvat i kamarády. Dobrodružství, které vás tento srpnový týden čeká, určitě jen tak něco netrumpne. Přihlásit se můžete prostřednictvím elektronické přihlášky na stránkách www.sojka.cz. Tam najdete i podrobnější informace jako je např. způsob dopravy nebo fotogalerie z minulých ročníků.

Kromě webových stránek www.sojka.cz se dalších informací jak o Gaisthalu Klasik, tak i Gaisthalu Junior můžete dopátrat na e-mailové adrese sojka@sojka.cz.

Na závěr bych chtěla poprosit staré pardály a táborové harcovníky, kteří už vzhledem ke svému pokročilému věku na tábory nemůžou, aby si informace o Gaisthalech nenechávali jen pro sebe, ale aby třeba dali echo známým nebo mladším spolužákům, protože jak všichni víme, osobní doporučení je ta nejlepší reklama ☺. Mějte se hezky a někdy zase čaua.

TERKA

A máme tu další cestovatelskou lahůdku. Tentokrát jsem sbalila Elišce kufýrek, koupila jsem si nové plavky a vyrazily jsme na Kanárské ostrovy vyzpovídat Dejvu. Ha, ha. Kéž by ☺ Bylo to trochu nudnější, po mejlu, ale hlavně je výsledek.

Kdo nevíte, o kom je řeč, tak David Prešer alias Dejf je věrnou Sojkou již několik let. Vařil nám například v gaisthalské kuchyni a i když mu často kvůli nějaké nemoci nevyšla návštěva na probíhající akci, vždycky na nás myslel a posílal hlasité pozdravy ... Takže chcete vědět, jak se žije na Kanárech? Voilá!!!

Hola amigo (když už jsme na těch Kanárech). Tak začneme rovnou zostra – kdy, kam a proč jsi vlastně odjel?

Hola Sojky! Tak asi takhle - vzhledem k tomu, že jsem studoval školu, která byla dost časově náročná (co se týče počtu zkoušek a terénních cvičení), nebyla během posledních pěti let vůbec žádná možnost někam vycestovat. Tak jsem se, stejně jako většina mých kamarádů nebo známých, rozhodl společně s několika spolužáky k hromadnému odjezdu do zahraničí. Počáteční nadšení pro věc ovšem vystřídalo zklamání a touha po usdlém rodinném životě v Čechách – a to z jejich strany. Tudíž pro mě to znamenalo individuální variantu. Řekl jsem si, oukej, Dejve, nic naplat, hnízdit se ti zrovna nechce, tak proč se nepodívat do světa?

Obeslal jsem všechny svoje známé a kamarády, kteří už někde byli a mohli by mi poskytnout pár informací, kontaktů nebo rad. Nechtěl jsem mít nic společného s jakoukoli agenturou nebo placeným zprostředkováním práce. Ozvala se mi Lucka, kamarádka z gymnaziálních let ve Velkém Meziříčí, že by pro mě možná něco měla. Slovo dalo slovo, dostal jsem tip na libanonského bosse jménem Alex a tím to vlastně všechno začalo. Byl konec srpna roku 2007

a já si začal vyměňovat SMS s neznámým člověkem v Puerto Ricu na Kanárských ostrovech. Náplň práce zněla jednoduše: barman v restauraci někde na pláži. To, že jsem to nikdy nedělal, se ale nesměl nikdo dozvědět, čili se i trochu mlžilo, to aby jsem vůbec dostal nějakou šanci.

Ááááá, to začíná dobrodružně, něco mi říká, že jsme vsadili na správnou kartu, když jsme se rozhodli právě pro rozhovor s Tebou. Ne, tak k věci. Takže Kanáry nemají zvláštní důvod?

Přesně tak. V době, kdy jsem se rozhodoval kam se vypravím, vůbec nezáleželo na tom kam to bude, prostě jsem chtěl poznat, jaký je to pocit, stát na vlastních nohou někde mimo ochranná křídla rodiny, oprávit jazykové dovednosti a trochu se podívat po světě. To, že jsem „skončil“ zrovna tady, je víceméně otázka náhody a štěstí.

S kým jsi nakonec odjel?

Společně se mnou odcestoval i můj kamarád z VŠ Jirka se svojí přítelkyní Pařčou. Oba dva již nějaké zku-

šenosti měli, Pája dokončila hotelovou školu a několik měsíců pracovala po hotelech v Řecku a Jirka dvě letní sezóny trávil ve Skotsku. Čili se dá říct, že jediným nováčkem, co se cestování týče, jsem byl já.

Jak to celé začalo? Chápu to správně, že jste moc nevěděli, do čeho jdete...

Koupili jsme jednosměrné letenky s odletem z Vídně 13. 10. 2007 s tím, že nikdo z nás nevěděl, kdy se vrátíme zpátky. Mohlo to být za měsíc, na což jsme tak zhruba měli finanční hotovost (kdyby to neklaplo), nebo až v dubnu následujícího roku, jak zněla jakási nepsaná dohoda s Alexem. Vše záviselo na tzv. test weeku, kdy se mělo ukázat, jestli jsme schopni vykonávat danou práci.

Z letiště Las Palmas de Gran Canaria je to asi 50 km JZ do Puerta Rica. Vzali jsme si taxi, které nás za 60 Euro dopravilo až na místo, kde nás očekával Roberto, jeden ze tří bratrů Alexe. Každý z nich vlastní nějakou restauraci. Dohromady jich v současné době mají šest a jednu v Maroku. Inu, vcelku lukrativní kšeft. Naložil nás do svého Touaregu a odvezl na jeden z apartmánů, který vlastní, a domluvili jsme se na večerní setkání v restauraci Belice na pláži Amadores. Dohoda zněla následovně: test week, bez nároku na mzdu, pak se uvidí. To jsme ale věděli už dopředu, čili žádné velké překvapení, jen očekávání, co se všechno stane nebo může stát. Po dvou dnech válení na pláži jsme nastoupili každý na své místo, kde jsme zůstali až do teď.

Tak test week dopadl dobře, to musela být potom euforie, ne?

Ani ne, všechno bylo pro nás nové. Lidi, systém práce, jazyky ... Zpočátku se nám chtělo všem brečet a po

prvním týdnu toho na nás bylo až nad hlavu. Ve vzduchu viselo mnoho otázek, na které nebylo odpovědí. Chtělo se nám domů ... Nicméně jsme se nenechali zastrašit a řekli si, že to prostě „kousnem“.

Co bylo tak těžký, můžeš nám to přiblížit?

Už jen to, že jsme pracovali každý někde jinde, pod jiným šéfem a v jiném kolektivu, bylo dost psychicky náročné. Postavili nás za bar, kde nám následujících několik měsíců patřilo místo. Jak všechno funguje, jsme museli buďto odkoukat nebo se neustále tupě ptát našich kolegů, kteří jsou tady opravdu snad z celého světa.

Odkud nejvíc?

Asi největší enkláva pochází z nedalekého Maroka, převážně kuchaři, pak hafo Angličanů, Němců, Skandinávců, východoevropanů a jen velmi poskromnu místních Kanárčanů nebo Španělů. Zní to až neuvěřitelně, ale je to tak!

Jestli dovolíš, ještě se zastavíme na začátku. Zajímalo by mě, jaké jsi měl pocity před začátkem celého dobrodružství?

Strach, respekt, ale zároveň obrovská zvědavost a touha poznat něco nového. Při představě zapuštění kořenů v české kotlině na dobu neurčitou, s výhledem jedenácti a půl tisíce čistého za učitelské povolání, vysoký nájem a naprostá neznalost jazyka a dalekých kultur mě hnala dopředu, stůj co stůj. Byli to nejen mí rodiče, ale i spolužáci, kteří si do poslední chvíle mysleli, že je to jen sen a že moc mluvím u piva. Jenže ten sen se začal pomalu plnit a nejkrásnější na tom všem bylo a je, že člověk nikdy neví, co ho čeká ...

Jak proběhla cesta a co tvoje první dojmy?

Dostat se ze střední Evropy na Kanárské ostrovy není nějak složité. O tom, odkud poletíte, rozhoduje poměr cena/výkon za letenky a délka letu. Existuje několik variant. Můžete letět z Prahy přímým letem nebo s přestupem v Madridu či Barceloně, což je buď nekonečně dlouhé či drahé a nebo se dopravit do Vídně, odkud létají pravidelnější linky a zpravidla to vychází levněji. Zpáteční ticket vás přijde cca na 9000 Kč, my měli jednosměrný za 6000 Kč.

Sbalit si věci na minimálně půl roku byla alespoň pro mě příšerná představa. Ještě den před odletem měla moje nová taška, určená na hokejovou výstroj, 32 kg. Povolených bylo standardních 20, takže nastal proces redukce a snižování váhy. Zkrátka jsem si řekl, že beru opravdu jen to nejnútnejší a zbytek si prostě časem koupím nebo se bez toho obejdu.

Na letišti ve Vídni nás vezl Jirkův kamarád s přítelkyní a my tři se mačkali na zadních sedadlech v jeho Cordobě. Dostat nás všechny společně se zavazadly do auta byl obdivuhodný výkon, nicméně, podařilo se. Po závěrečné rozlučce s rodinou jsme vyrazili z Velké Bíteše o půlnoci. Odlet byl v 5.55 a přilet v 9.40 míst-

ního času (čili s hodinovým posunem zpět let trvá cirká 4 a půl hodiny).

První dojmy jsou opravdu nezapomenutelné. Na letištní ploše v Las Palmas nás v dlouhých nohavicích a fleesových bundách nepřivítala jen vsudypřítomná „vůně“ kerosinu, ale taky slunečno a 26 stupňů, prostě teplotní šok, jak má být.

Horší by to asi bylo naopak, z teplíčka do zimy... No a co tvoje práce, nebylo to asi zpočátku jednoduché, přece jen, každá profese má svoje a člověk se přes noc nestane profi číšníkem...

Na doporučení kamarádky Lucky jsme již profi číšníky byli, to abychom dostali vůbec nějakou šanci. Samozřejmě hned od začátku všichni věděli, že zase tak úplně profi nejsme. Nicméně tady se cení už jen to, že se člověk snaží a oni moc dobře vědí, že slušné a pracovité lidi jen tak lehce nenajdou, proto se po zkušebním týdnu rozhodli s námi počítat do budoucna a nabídnout kontrakt. Práce to je legální, máme zelené karty, jen ta smlouva je postavená velmi výhodně pro pány majitele s tím, že na papíře bereme polovinu, než skutečně dostáváme, inu, arabský svět je prostě jen a jen o obchodě a tvrdé práci. Jak moc je práce tvrdá, jsme poznali se zahájením hlavní turistické sezóny, která začíná koncem října a trvá zhruba do půlky dubna. I to pro nás byla překvapující informace. Hlavní sezóna v zimě? Zanedlouho jsme pochopili proč.

K tomu se asi ještě dostaneme. Popiš nám jak probíhá tvůj normální den?

Takový průměrný pracovní týden se sestává z šesti pracovních dní, devíti hodin denně a jednoho dne volna. Podotýkám průměrný. Párkrát se taky objeví něco jako

nadprůměrný týden nebo týdny, kdy volno nedostanete, protože se některému z vašich kolegů neudělalo dobře nebo se zkrátka někde zapomněli a vy ho musíte nahradit. Přes hlavní sezónu taky můžete zapomenout na to, že byste dostali nějaké delší volno.

Takže vlastně jen dřina, dřina a dřina ...

Pro nás to zase tak traumatizující není, my jsme sem nepřišli jen na prázdniny, ale hlavně za práci, ale pro místní to znamená půl roku tvrdé dřiny. Jakési uvolnění přichází s letními měsíci, kdy zde opravdu moc práce není a jak mi sám velký šéf řekl, každý ze zaměstnanců má něco jako „special menu“, tzn. některý z nich dostane zaplacené prázdniny, ostatní vyhazov až do začátku další sezóny, no a ti šťastnější zůstávají na place.

A jak si vedete vy?

Postupem času jsme se propracovali od pozice barmana až k onomu číšníkovi a dokonce k postu nejzodpovědnějšímu a nejvíce střeženému, kase. Tržby tu jsou opravdu z říše snů, ale asi by nebylo úplně fair, abych to tady nějak rozmazával.

Tak aspoň něco, abychom si dokázali představit, jak to tam máte drahý?

Jako příklad za všechny uvedu cenu takového lepšího oběda či večeře: pokud jste opravdu hladový turista, začnete nějakým tím starterem v ceně od 3 do 9 Euro, pak si objednáte třeba steak z jihoamerické krávy za 11 až 16 Euro, k tomu pifko za 3 Euro nebo brandy za 6 až 9 Euro za panáka. No a na dobrou noc se rozloučíte dezertem z jahod a šlehačkou za 5 a irskou kávou taky za 5 Euro. Takhle nějak vypadá zákazník, kterého vidí

naši bossové nejraději, v průměru 30 Euro na hlavu za večer je pro ně nejlukrativnější skupina čůristů.

Hm, tak já bych se jim asi nelíbila ☺ A řekni nám, kde vlastně bydlíš?

Bydlíme všichni společně v apartmánu na nejklidnějších místech v Puerto, s výhledem na Atlantik a nejhezčí pláž v širokém okolí – Amadores. Jedna ložnice, místnost s TV a DVD, rozkládací gauč, vybavená kuchyň a koupelna na celkové ploše cca 38 metrů čtverečních se stalo na uplynulého půl roku naším útočištěm. Platíme dohromady 550 Euro měsíčně včetně všech poplatků, které jsou tady nejvyšší za vodu. Topení tady na zdech nenajdete, spíš pověšenou provizorní klimatizaci, kterou se dá v nejteplejších měsících trochu ochladit. Voda z kohoutku je sice pitná, ale místní ji moc nedoporučují, je to totiž odsolená mořská voda, proto se kupuje balená, v pěti až osmilitrových barelech od watermana, který objíždí jednou týdně všechny domácnosti, které si o vodu řeknou.

To je zajímavý... A kolik ta voda stojí?

Cena? Pět litrů za euro.

A jaký jsou vlastně Kanáry? Samej turista? Jsou tam i nějakí místní? Jáci jsou?

Všichni jsme se shodli na tom, že už jsme nějaká slunná letoviska viděli, převážně ve Středomoří, ale Kanárské ostrovy jsou v mnohém odlišné. Už jen to, že nejčastější klientela pochází ze severu Evropy – Skandinávie, Velké Británie, Irsko dále pak Německo, Holandsko a sem tam i Rusko. Tím se dostávám k odpovědi, proč je zde hlavní sezóna v zimě. Lidi přichají před zimou a hlavně jedou nabírat energii ze

sluníčka, které se v jejich rodných vískách tou dobou zrovna moc neukazuje. Jsou to jak rodiny s malými dětmi, tak převážně důchodci, kteří tady tráví třeba měsíc, dva, ale taky i půl roku. Viděl jsem dokonce účet dvou sedmdesátníků na více jak 27 tisíc Euro za hotel na dva měsíce. Jezdí každoročně a tahle částka je pro ně prý přijatelná.

No pane, tak bych se taky chtěla mít...

To víš, důchodová reforma se možná i někde podařila ...

Ale promiň, přerušila jsem Tě, tak k těm místním ...

No, tak většina barů a restaurací patří Angličanům, Arabům, Indům, ale taky místním Španělům, respektive říkáme jim spíš „kanárčane“, protože těmi by chtěli být především, nezávislí obyvateli Kanárských ostrovů. Mluví se tady opravdu všemi evropskými jazyky, nejpoužívanější je angličtina, španělština a jeden ze severských jazyků, nejčastěji dánština nebo norština. Na opravdové starousedlíky narazíte nejčastěji v odlehlých městech ve středu ostrova, vypadá to,

jako by prchli před návalem turistů. Ti co zůstali, vlastní malé obchůdky a restaurace nebo se živí jako prodejci všeho možného, co souvisí s turistickým ruchem. Ze všech ale září dobrá nálada a vstřícnost. Heslo „náš zákazník, náš pán“ je tady víc než na prvním místě!

Podnikl jsi už alespoň v tom jednom volném dni v týdnu nějaké výlety? Jaké zajímavé věci jsi už stihl vidět?

Zatím bezkonkurenčně nejlepší výlety a události se staly v době, kdy mě přijeli navštívit rodiče, sestřenka a vám všem dobře známá sestra Efka a švagr Dalba. Procestovali jsme ostrov křížem krážem, navštívili písečné duny v Maspalomas, okusili něco málo z místních mořských specialit a prohrýli pár noci v barech a klubech. Dovolená pro nás pro všechny jak se sluší a patří.

No a ty tipy?

Tipů na výlet najde člověk opravdu hodně. Ty nejpvečenější jsou ale díky doporučením právě místních obyvatel nebo těch, co tu nějakou dobu žijí a ví, kam se určitě podívat a kam ne. Mezi asi nejfantastičtější zážitky řadím výlety do hor, které ve středu ostrova dosahují výšek kolem 2 000 m n. m. a kde jsou na malé ploše patrné vertikální rozdíly ve skladbě vegetace, která je při zdejších klimatu relativně dost chudá. Samé sukulenty, pryšce nebo borové háje s ohořelými kmeny od požáru. Zajímavý je rozdíl mezi severem a jihem ostrova. Díky převládající činnosti větru a mořského proudění ze západu je návětrná SZ část ostrova daleko více zelenější, než jižní. Je až neuvěřitelné, jaký je to rozdíl na pouze 50 km vzdušnou čarou mezi S a J. V okolí Las Palmas najdete bohatě porostlé svahy hor a

údolí, s dozrávajícími pomeranči na zahradách a do očí bijící zeleně, kdežto na jihu jsou to pouze zakrslé formy dřevin, palmy a tvrdolisté keře a byliny.

Ty jo, úplná přednáška o kanárské květeně, a co zvířena?

Volně žijících zvířat tu moc neuvídíte, snad několik druhů ještěrek, racků, švábů, ale hlavně všudypřítomných holubů (španělsky paloma), podle kterých se taky jmenuje hlavní město a nebo nedaleké Maspalomas. Konečně vím, kde je dům holubí...

Co je pro Kanáry typické? Co tam lidé jedí?

Vzhledem k tomu, že pracujeme v restauracích a v nich se taky stravujeme, nenakupujeme v podstatě žádné potraviny domů. Místní lidé povětšinou jedí dary moře, hodně zeleniny, salátu a španělskou specialitu, kterou je tzv. „paella“, což je v podstatě speciálně připravené rizoto se zeleninou, krevetami, kalamárami, ale taky s různými druhy masa a koření. Dále jsou velkou pochoutkou kombinace čokoliv s avokádem, které tady dozrává celoročně a je ho opravdu dostatek. Co

byste řekli třeba na takový koktejl z krevet a avokádem nebo avokádo s jahodama, banánem, mlékem a to všechno rozmixováno a podáváno jako milkshake? Nevěřili byste, ale je to opravdový žrádlo!!!

A pít?

Jak asi víte, tak Španělé si hodně potrpí na opravdu dobrý kafe, konkrétně „kortado“, což je hodně silný espresso s mlékem. Já osobně mám rád „kortado leche leche largo“. To je kafe ve skle, na dně s kondenzovaným mlékem a nahoře s našlehaným krémovým mlékem, prostě dobrota! Jinak se tady pije hodně piva, jestli se tomu teda tak dá říkat a pak spousta alkoholu, který je díky bezcelní zóně opravdu levný. Pokud ale chcete typický kanárský drink, tak to bude Arehucas s colou, což je proslulý třetinový rum, kterého existuje nepřeberná množství chutí a stáří, ten můžu jen doporučit.

A v nepolední řadě muzika? Co muzika?

Muzika je tady hodně důležitá, všude musí být přítomná parádní aparatura a takřka ve všech barech najdete DJ pult a nebo u Anglánů tolik oblíbenou karaoke. Takže s chutí do toho, zábrany se tady opravdu nenosí, vše je dovoleno.

Máš za sebou nějaký nezapomenutelný zážitek, nějakou chvilku, na kterou do smrti nezapomeněš?

Tak těch tady bylo hned několik, ale mezi největší zážitek patřil asi přílet rodiny a přivítání se po několikaměsíčním odloučení na letišti. Pak bych přihodil ještě let padákem za motorovým člunem a karneval v Maspalomas. Tahle masová akce se vepsala zlatým písmem do našich pamětí a určitě se těším, až

o téhle taškařici budu vyprávět v houpacím křesle svým vnučatům ☺! No a taky doufám, že mezi další zážitek bude patřit jízda s mým šéfem v jeho osmilitrové Corvettě, do které mám usednout právě dnes, uvidíme.

A naopak byla nějaká chvíle, kdy ti bylo ouvej a zastesklo se Ti a nejradši bys jel domů?

Ze začátku to bylo asi každý druhý den, zvláště v případech, když na vás celý den někdo huláká, že to děláte špatně, že do koktejlu dáváte zbytečně moc alkoholu a že jste vlastně úplně nicky, který pro ně vůbec nic neznamenají. Opak je ale pravdou, teď, po půl roce je všechno jinak. Všichni naši šéfové chtějí, abychom se vrátili zpátky a pracovali pro ně dál. Cesta to byla ale trnitá, ovšem výsledkem je naprosto normální a přátelský vztah se všemi, kteří nám ze začátku házeli klacky pod nohy. Nezbyvá nic jiného, než poděkovat, že jsme se toho díky nim mnoho naučili a že nám nezhodili šanci, která se naskytlá, i když to mohli kdykoli udělat.

Co nového jsi se naučil? Uvědomil jsi si třeba něco takhle daleko od domova v úplně jiném světě?

Řešit věci rychle, k naprosté spokojenosti zákazníků, lidí, turistů, prostě všechno musí být perfektní a nic není problém. Ty jsou jen od toho, aby se vyřešily a to sakra rychle. Naučil jsem se spoléhat sám na sebe a získal naprosto neuvěřitelné životní zkušenosti, bez kterých už si teď nedokážu představit žít. Najednou mi vše tady připadne jako naprostá samozřejmost, která se ovšem znatelně liší od mentality a systému u nás v Čechách. Jak říkal Roberto první den, co jsme ho poznali: „It's a different world here!“ Teď už víme, kolik je za tím pravdy, je to naprosto jiný svět, který můžete zažít jen tady.

Co pro mě bylo hodně těžké, bylo odloučení od rodiny. Poprvé neslavit narozeniny doma, nesedět u štědrovečerní večeře se svými blízkými, nemít tradiční novoroční svíčkovou a dlouho se nevidět s lidmi, které mám rád. To vše jsem si do budoucna zakázal. Prostě rodina je pro mě vším, to jsem si tady zatraceně uvědomil!

A co tvoje plány do budoucna? Chtěl bys ještě cestovat? Kdy se vracíš?

Potkal jsem zde spousty nových přátel a kamarádů z celého světa, získal jsem obrovské množství kontaktů a nabídek někam odcestovat nebo je přinejmenším navštívit. Je to prostě něco jako letní tábor v Gaisthale, kdy si vezete domů svoje první telefonní čísla na svoje nové kamarády do zahraničí.

Plány do budoucna jsou pro mě samotného hodně otevřené. Chci poznávat ještě další země, nové lidi a určitě se někam podívat, naučit se třeba další jazyk a pak se jednou vrátit domů a říct si, jo, tak nějak jsem si to představoval a dosáhl jsem toho, čeho jsem chtěl.

V době uzávěrky Zobáku jsme ještě tady a čeká nás poslední den v práci a konečně očekávané prázdniny, které si hodláme pořádně užít, pak hurá do svých postýlek a ke svým rodinám a přátelům, takže se těším taky na vás, Sojky a Sojčata!

Chtěl bys něco vzkázat našim čtenářům? Nějaké to tradiční zobačiskové moudro...

...ještě loni jsem měl Zobák dokořán, teď do něj píšu a všem co jen malinko uvažují o nějaké zahraniční

taškařici, radím, udělejte to, jednou bude pozdě... a to říkám tak, jak mě Zobák narost. Hasta luego, amigos, váš Dejfos!

Dejve, díky moc za rozhovor!

MADLESKA

Výcuc ze sojčích zasedání

Rybník

Datum: 26. 1. 2008

Přítomní radní: Pavel Bobek, Lukáš Kadleček, Petr Špičan, Ondřej Křížek, Michal Janoš, Petr Vondruška, Monika Ženíšková, Kristina Klapalová

Nepřítomní: Tereza Pražská

Témata: 1. část rady (pouze o. s. Sojka): organizace nadcházejícího plesu, zpráva pokladníka o vyúčtování za rok 2007, příprava velikonočního tábora v Račicích, debata o možnostech propagace spolku, apel na všechny radní ohledně zaplnění zbývajících

účastnických míst na velikonočním táboře

2. část rady (společná s SdJ): zhodnocení všech akcí roku 2007 s důrazem na vyzdvižení všech nedostatků, následná debata o možnostech zefektivnění naší spolupráce

Račice

Datum: 22. 3. 2008

Přítomní radní: Pavel Bobek, Tereza Pražská, Monika Ženíšková, Ondřej Křížek, Petr Špičan, Michal Janoš, Lukáš Kadleček

Nepřítomní: Kristina Klapalová, Petr Vondruška

Přítomní přisedící: Míša Bauerová, Léňa Rambousková, Anetka Büchlerová

Témata: vyhodnocení proběhnuvšího velikonočního tábora, příprava rekonstrukce sojčích webu (zodpovědné osoby: Michi Janoš, Petr Vondruška), stanovení jasných pravidel nutných k bezproblémovému průběhu tábora obecně se zaměřením na důkladnou přípravu před akcí, stanovení termínů všech připravovaných akcí v roce 2008.

Milí Sojky, dovolte, abychom vám představili dlouho připravovanou platformu pro setkávání se sojčích vysloužilců. Kdo z vás byl na minulém členském, tak víte, že o něčem takovém jsme hovořili. Řada těch, co aktivně prošli sojčí službou narůstá, a protože je chuť se vídat i nadále a neztratit kontakt se sojčími kamarády, kterým jde o to, aby Sojka vzkvétala a létala, objevila se potřeba vytvořit – tadááááááá – KRAKONOŠE.

CO JE TO KRAKONOŠ?

Krakonoš je neformální seskupení Sojek ve výslužbě, které mají zájem se setkat, zavzpomínat na staré časy, ale nejen to. Důležité je, že stále sledují dění v Sojce a jsou připraveni poskytnout kdykoliv pomocnou ruku.

PROČ KRAKONOŠ?

Krakonoš a Sojka jsou nerozluční spojenci, jeden bez druhého nedá ani ránu, takže je jasné, že naše Sojka by logicky měla mít svého KRAKONOŠE! Může ho využít jako poradní orgán, oslovit jeho členy v rámci nejrůznější podpory jakýchkoliv aktivit – např. propagace táborů, zajištění lektorů na akce apod. Díky základní organizovanosti těchto vysloužilých Sojek by se měla zjednodušit i komunikace v rámci pozvánek na akce typu členské shromáždění, JAPA apod.

KDO SE MŮŽE STÁT KRAKONOŠEM?

Každý, kdo se aktivně v minulosti podílel na sojčí činnosti (vedoucoval, byl členem rady nebo pří-

sedícím či podporoval Sojku materiálně, myšlenkově apod.) KRAKONOŠ je v první řadě Sojkou. Tedy KRAKONOŠEM se může stát jen ten, kdo má zaplacené sojčí členské příspěvky alespoň v roce, který předchází vždy aktuálnímu krakonošimu setkání. Kromě toho musí člen KRAKONOŠE absolvovat minimálně dvě členská sojčí shromáždění. KRAKONOŠ musí prokazatelně jevit zájem o dění v Sojce. Lidem, kteří se významně zasloužili o sojčí rozlet, lze některou z těchto podmínek prominout.

JAK SE STÁT KRAKONOŠEM?

KRAKONOŠ je pro Sojky, které „opustily“ hnízdo a přestaly aktivně působit v rámci zajištění základního fungování spolku a jeho akcí. Každý aspirant na KRAKONOŠE dostane osobní zvadlo na nejbližší krakonoší setkání, kde bude podroben přijímacímu rituálu:-) Pokud čtete tyto řádky a připadáte si jako krakonoší aspirant a NEDOSTALI jste osobní dopis, ozvěte se přípravnému výboru! Je možné, že nám někdo sítém proklouzl!

KDY A KDE SE BUDE KONAT PRVNÍ KRAKONOŠÍ ROZJÍMÁNÍ?

4.–6. července v blízkosti Dalešické přehrady. Aspirantům na KRAKONOŠE byl zaslán přípravným výborem osobní dopis.

Jakékoliv dotazy či připomínky směřujte na členy přípravného krakonošího výboru – Madlesku a Maru

MADLESKA

Tak jste se konečně dočkali! Je pro vás nachystaný čerstvý bulvár a vy jste stále ještě na jeho úplném začátku a celý zážitek z jeho přečtení máte stále před sebou. Musí to být nádherný pocit! ☺ Ale dost žvanění, kvůli tomu tu nejsme! Dobře vím, že jste všichni zvědaví jen na to jedno! Nebudu vás tedy dále napínat. Show začíná!

Máte rádi pravé italské těstoviny? S kuřecím masíčkem a zapečené se sýrem například? Jestli ano, tak máte stejné chutě jako naše výkonná místostarostka Terka (o té sem totiž dlouho nic nenapsal, myslím ☺). Má je dokonce tak ráda, že je chtěla sama připravit na slavnostní tabuli pro večeři se strýčkem a tetičkou z Plzně. Nakoupila si všechny suroviny, nastudovala recept, zkrátka všechno nasvědčovalo tomu, že si strýček s tetičkou parádně pošmáknou! Ovšem to by je Terka nesměla chtít mít stokrát dobré (jako ten pejsek s kočičkou, když pekli dort ☺). „Chtělo by to trochu sladké papriky!“ řekla si Terka a sáhla po skořici, kterou poté vydatně rozprášila na celý lahodný pokrm ☺. A bylo vymalováno, jak se říká. Bulvár radí příště zkusit ještě muškátový oříšek! ☺

Stalo se vám někdy, že jste přišli do obchodu, naložili si plný košík zboží a u pokladny jste zjistili, že nemáte čím zaplatit? Jestli ano, tak jistě budete mít pochopení pro můj kousek, který se mi povedl na benzinové pumpě kdesi u Plzně. Plná nádrž za patnáct stovek a v peněžence necelých padesát kaček. Koukal jsem na paní u pokladny jak

vrána, když jsem to zjistil, co vám budu povídat. Nakonec mi nic jiného nezbylo, než místopřísežné prohlášení, že peníze dodám později a do zástavy mi byl zabaven mobilní telefon. Bulvár mi k tomu prý radí: Když si blbý, tak si to vyžer, chlapče! A dobře ti tak! ☺

Tak to bychom měli dva průšvihy a teď zas nějaký ten úspěch! Co by to bylo za bulvár, kdyby v něm nebyla zmínka o mém oblíbenci Michim! A ten teď slaví samé úspěchy a jubilea! Ke svým nedávným narozeninám obdržel řadu hodnotných darů, které bezesporu využije ve svém novém pracovním působišti. Je to tak, malý kráček v centru Čelákovic už nestačí Michiho potřebám, a proto se od prvního května přesouvá do většího. A s ním se tedy stěhuje i náš veledůležitý a lidmi vyhledávaný informační sojkastánek! Bulvár gratuluje a přeje hodně úspěchů!

Jó, ten náš předseda, vážení přátelé. Já momentálně netuším, jestli se vám s tím sám pochlubí ve svém sloupku. Ale jestli né, tak si zapište za uši, že má veliké problémy s vlastní motorikou. Rovná chůze po chodníku pak může také skončit krkolomným pádem na obrubník a dva horní tesáky se vám přerazí v půlce ani nemrknete! Přesně to se mu totiž stalo a bulvár proto vzkazuje: Až se ti příště zatočí hlava, tak nemachruj a radši si sedni na bobek! ☺

Je mi to moc líto, kamarádi, ale tento bulvár právě dospěl ke svému závěru. Nezbyvá, než se těšit na další, který přijde po letních táborech. A aby vám to čekání rychleji ubíhalo, mám pro vás ještě jeden bloňdatej:

*Jdou dvě blondýnky po ulici a jedna povídá:
Týjo, podívej se na toho psa s jedním okem!
Druhá si zakryje oko a povídá: Kde??*

Luky

Milé Sojky, milí Sojci,

rychlý, hektický, plný vlaků, kopců, sněhových radováněk, pichlých pneumatik, moc dobrého jídla, inventurních programů, tréninku v improvizaci nejen divadelní, ekonomického myšlení a kombinování, skvělých vedoucích a naprosto bezproblémových účastníků. Takový byl náš velikonoční tábor! Ano, po loňské pauze se nám jej konečně podařilo vzkřísit a výsledek nadchnul nejen nás, ale i pár účastníků jiné akce, s nimiž jsme se pár dní dělili o náš račický příbytek, a kteří se bezprostředně po táboře přihlásili na letní Gaisthal ... ☺

Kdo jste na místě nebyli, možná jste už mezi řádky pochopili, jak to vlastně všechno bylo. Podtrženo sečteno, tábor z hlediska programů bez chybičky, dokonce s vychytávkami jako třeba dva výlety, tým mladých vedoucích se činil na jedničku a nálada byla skvělá (skoro bych řekl duch JAPY 2007, včetně atmosféry mezi vedoucími a účastníky); zato komunikace s domácími v kombinaci s naší finanční situací nijak extrovní (aneb „Kontrastprogramm“ k výborným službám JuBi Waldmüchen). Za něco z toho si můžeme sami – měli jsme předem trvat na písemném ujednání od A (finance) až do Z (např. využití společenských místností) – za něco může neschopnost vedení objektu. Také by tu měla zaznít omluva všem návštěvám, které musely přizpůsobit svůj program sobotnímu odjezdu, stejně jako dík za výpomoc ze strany všech Sojek dlících v době konání tábora ve svých vlastních hnízdech.

Co si z toho bereme do budoucna: především to, že na každém táboře teď budeme mít za českou stranu dva hlavní vedoucí – jeden se bude starat o vlastní chod tábora tak, jak to známe už dlouhá léta (programy,

team, účastníci) a druhý mu vypomůže v obstarání technických a finančních záležitostí, a to jak během konání tábora, tak i ve fázi příprav.

A co plánuje Sojka dál? Už se nám tvoří teamy vedoucích pro oba Gaisthaly. A abyste měli trochu páru, na koho se můžete v létě těšit: Hlavními vedoucími na „G1“ budou premiérově Terka s Chrisem, na „G2“ už skoro tradičně já a Merle. Šedou eminencí (viz odstavec výše) budou v prvním případě Ondra, ve druhém Špigy. S teamy vedoucích jsme se letos pokusili trošku zamíchat, tak uvidíme, zda toto drobné zemětřesení přinese své plody. Na nás všech je teď zejména shánění účastníků – takže propagujte, doporučujte, básněte o Gaisthalu, aby Sojkabus zase jednou mohl prskat ve švech! Zkušenost praví, že nejúspěšnější reklamou je doporučit Gaisthal známým, nebo aspoň známým známých, tak popřemýšlejte, kdo má ratolesti mezi nějakými 9 a 16 lety, a číňte se!

Závěrem ještě pár informací zpod pokličky: byl podán projekt na podzimní JAPu, tentokrát plánovanou už na 4. až 7. září v samotném Gaisthale (kde nebude muset odmítat účastníky nad počet, protože místa bude habaděj); pomalu plánujeme i termín členského shromáždění – počítejte tradičně s první polovinou října, zato netradičně v hlavním městě; no a od nyníška se může Sojka pyšnit podporou ze strany další instituce – Středočeského kraje, který nám přispěl na provozní činnost.

Mějte se fajn, fajn, fajn... fajnově!

PÁJA

Sojka na drátě

Přátelé, kamarádi.

Ani v dnešním čísle nemůže chybět rubrika, která se podle statistik stala jednou z nejlépejších z celého Zobáku, za což bych vám všem na úvod chtěl velice poděkovat. Člověka to potěší, zahřeje u srdíčka, když vidí, že jeho práce má nějaký smysl ...

Na základě pozitivních ohlasů jsem se rozhodl i dnes pokračovat ve zkoušení ze Sojkavědy, tedy vědy o Sojce, Sojkách a Sojčatech, a připravil jsem si pro vás další záložnou otázku. Dnes by mě totiž zajímalo,

Co je podle tebe pro Sojku charakteristické, a proč?

Pojďme se tedy společně podívat na vaše odpovědi:

Móňa Ženíšková

Svou trvanlivostí a dlouhou dobou záruky, SdJ, Gaisthalem, nadšencema pro Německo, taky pestrým a individuálním složením, který dohromady tvoří výtečnej celek. Kdo ji pozná, tak si ji zamiluje ... Doufám, že to zní dost propagačně ...

Ondra Křížek

Nikdy nekončící zábava ... A proč? Protože se skládá ze skvělých party mladejch (teda až na výjimky) lidí, který tahle činnost baví a dokážou si to pořádně užít.

Léňa Rambousková

Pro mě to znamená hlavně kopec randy, ještě jsem nezažila v Sojce nudu nebo že by nebylo co dělat!

Bára Opatrná

No přece Sojka! A samo Gaisthal!

Adéla Bosáková

Vedoucovský kraviny:)

Terka Pražská

Charakteristické je, že *** ***** (*No tedy Terko! To si opravdu myslíš? I ne!*). Ale to tam nedávej (*no proto...*).

V Sojce mám svoje nejlepší kamarády, je pro mě charakteristická tím, že na jejich akcích vždycky potkám lidi, který mám ráda.

Alf Kočí

Smysl pro humor, osobní přístup k účastníkům a svěží mladí vedoucí...

Peťa Vondruška

Tak například práce, zábava, kamarádi, přátelství, tábory, němčina ...

Sojka na drátě

Aneta Pretschnerová

Pro Sojku jsou asi nejméně charakteristické super tábory, na kterých se člověk nikdy nenudí a přitom se i něco přiučí. Protože se tam sejdou vždycky parta super lidiček. Jen tak dál! Mějte se všichni hezky, zdraví Aneta z Písku.

Ondra Šogi Špičan

Pro Sojku je charakteristická pohoda na všech akcích a to, že i když se něco pokazí, nikdo nic nepozná. A je to proto, že jsme všichni kámoši a jsme dobří.

A nakonec trochu té vtipné kaše, uvařená našim bulvárním písálkem

Lukášem Kadlečkem

Tak podívejte, podle mě jsou pro Sojku nejcharakterističtější přesně takovýchle připitoměly otázky a ještě připitomělejší odpovědi a otázky a odpovědi a otázky ... (*HA HA HA – tak to jsme se zas jednou zasmáli, že...*)

Přátelé, musím vám říct, že jste mě na jednu stranu velice potěšili, ale na stranu druhou také celkem zklamali... I malému dítěti je přeci jasné, že pro Sojku jsou charakteristické především modro-černé žíhané plošky na křídlech – „sojčí pířka“!!! A znovu – HA HA HA – ale teď již tedy upřímně! Peťo a Léno, byli jste blízko ... Ale naštěstí jste byli výjimkou, takže se můj skvělý plán na dnešní prudec vtipnou rubriku nadmíru vydařil ☺

Také jste však mohli uvést, že Sojka (*Garrulus glan-darius*) dorůstá do velikosti až 34 cm, že má kakaově hnědé zbarvení, živí se smíšenou potravou (hmyzem, bukvicemi, žaludy), že hnízda z větviček a trávy stavějí oba partneři (Sojka a SDJ, že ano) a umísťují je na stromech, nebo že patří do třídy ptáků, řádu pěvců, čeledi krkavcovitých a rodu sojek ... To byste přeci měli znát, ne? ☺

Inu, zvedněte se ze země, utřete si slzy smíchu z očí, dočtete si náš časopis a těšte se na ten příštít, protože ani v něm nebude chybět vaše oblíbená Sojka na drátě!

Motto dnešního čísla: Není sojka jako Sojka!
Zdravíme naši vlast...

Pozdravení z Čelákovíc zasílá

ŠPIČKA

Ahoj ahoj,

Sojka v poslední době měla napilno, a proto teď máme za sebou ples a velikonoční tábor, což jsou velké události, takže u toho nesměl chybět foták a samozřejmě ani já, abych si zaznamenala, jak se kdo umí voháknout a vyfíknout!

A vy ostatní, co tu dnes nejste, si dávejte pozor, příště se můžu zaměřit právě na vás!:-)

HELENA & TERKA

A další úlovek z plesu. A tady patří oběma slečnám velká pochvala. Na Heleně se mi líbí hlavně kombinace červených bot a fialových punčocháčů. No a Terka, jako kdyby z 80. let vypadla! Zebří vzor, bunda, čelenka, pásek, boty. Nemám, co vytknout a Terka se asi nikdy neobjeví v téhle rubrice s menším počtem bodů, než plným!! Ale já tě nacytám! ☺

ŠOGI

Šogun byl, jak sami vidíte, králem večera! Jeho barevně dokonale sladěný model všem vyrazil dech. Sukýnka mu vysloveně sedla a myslím, že by jí měl nosit častěji! Klobouček sladil s kravatou a celý model doplnil kontrastně barevným náramkem. Tleskám a těším se, co nám Šogi předvede příště! ☺

VELIKONOCE 2008

DOMI D.

Domi je král doplňků, dal si opravdu záležet. ☺
Všimněte si detailů, jako například víčko lahve sladěné s kabelkou! Šála se do sychravého počasí hodí a právě frčící model slunečních brýlí je výborným módním doplňkem, i když sluníčko zrovna nesvítí!! Výrazné barvy nechal vyniknout a vzal si džíny a khaki bundu. Ale Domi, nehodil by se pro příště na Geländespiel spíš batoh?? ☺

Z. 22. D.

FILIP

To se nám Filip ale na Geländespiel vyfíknul, co? Široké pásky jsou v módě, ale mě spíš zaujal přívěšek na zlatém řetězu kolem krku. Vypadá to sice trochu jako kolibřík, ale já jsem si jistá, že má znázorňovat Sojku! Filipův první sojčí tábor a hned nám dělá reklamu!! Pochvala!! ☺ Jen deštník bych příště vyměnila za pláštěnku.

KÁJA

Tak tohle byl opravdu oříšek. Nabírané rukávky a límečky teď letí, ale barva šatů se mi zdá poněkud fádní. Naštěstí Kája oživila model červenou košilí. Mašle ve vlasech je sama o sobě výrazným doplňkem, takže další doplňky nebyly třeba. No jo, maj ten vkus v rodině 😊

MATES

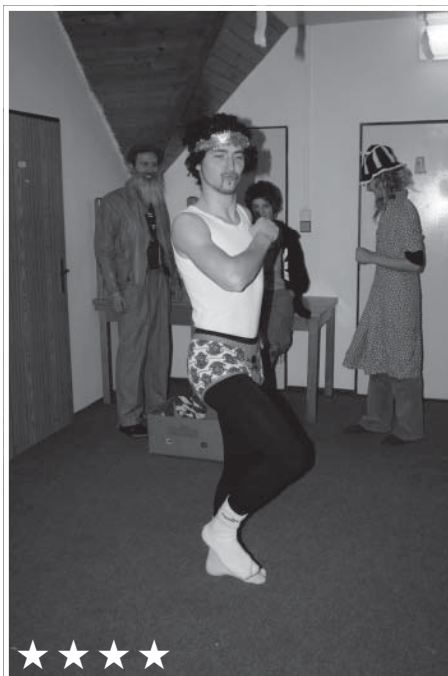
Matěj to je rozenej frajer. K modrému oblečení zvolil zelené doplňky, je vidět že má módní časopisy pročtené od A do Z! Líbí se mi kazetový přehrávač za pasem, tomu říkám RETRO!!! 😊 Celý model doplnil šátečkem s módním zvířecím vzorem. Mates prostě ví, co mu sluší! 😊

**HODNOCENÍ JE KLASIKA,
ČÍM VÍC HVĚZDIČEK, TÍM LEPŠÍ „ŠTÝLO“! 😊**

STEFAN

Kosmonaut jako vyšitý! Bílá barva skafandru Stefanovi vysloveně sekne, nemyslíte? Trochu šlápl vedle při výběru velikosti kalhot, ale vylepšil to stříbrnou pokrývkou hlavy. Stříbrná prostě byla, je a vždycky bude IN! Steffi myslí na vše a vzal bačkory, se kterými se bude i na Měsíci cítit jako doma! ☺

LINUS

Tak tohle se opravdu povedlo!! Linus je tak trochu stydlín, a proto se inspiroval a pod své oblíbené spodky si vzal hit této sezony ➤ LEGINY! Nátělník je na aerobic naprosto vhodný, ale mohl ho trochu oživit. Ponožky sice ladí, ale přeci jen by schované v botách vypadaly líp ☺ Celý model dotáhl zlatou čelenkou ve vlasech. Jen tak dál!

LÉŇA RAMBOUSEK

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

SOJKAPLES 2008 – 9. 2. 2008

V minulém Zobáku jsme vás zvali na Sojkaples, který se 9. února 2008 samozřejmě uskutečnil a byl to vskutku vypečený a neopakovatelný večer!! Kdo tam byl, ten si jistě dodnes pamatuje skvělou atmosféru večera, jehož téma pro tentokrát byla 80. léta. A ten kdo nebyl, může jenom litovat, protože i když ples vychválím, jak jen budu umět, dojmy z téhle 80's diskošky to prostě vystihnout nemůže!

Ples se konal již potřetí v ozkoušeném dějvickém klubu Escobaras. Pro tento rok se klub změnil na diskotéku a mnozí z nás tam prošoupali svoje kecky. ☺ Kdo tam ten večer zavítal, jistě jen těžko věřil, že venku je právě rok 2008. Kam jste se podívali, byli vysoké kalhoty, barevné pásky, svršky zastrčené do kalhot, flitry a všelijaké účesové kreace. Prostě se všichni na tuhle příležitost náležitě připravili, aby byla atmoška opravdu dobová! ☺ (některé z modelů můžete zhlédnout v rubrice Módní policie a posoudit sami! ☺).

Abychom přece jenom nezapomněli, v jakém stolecí se právě nacházíme, přišla nám zatancovat skupina slečen něco modernějšího. Tancovaly samozřejmě

krásně, jak se na takové velkolepé akci sluší a patří a roztleskaly přitom celý sál. Po nich nám přišly trsnout ještě břišní tanečnice. Oproti minulému roku dvě přibýly a tak jsme zhlédli celou trojici hýbajících se břich ☺

Říkáte si, co by tak ještě na plese mohlo být, aby byl ještě lepší? Tombola? Ale i tu jsme samozřejmě měli! A cen byla spousta. Jednou z cen v tombole byl například kávovar Bosch, který po plese odjel k našim německým sousedům. ☺ Lístků bylo plno a na každého se mohlo dostat, ale tombola je tombola, proto si někdo odnesl cen spousta a někdo nic Ale nezapoufejte, příští rok se na vás štěstí určitě usměje! ☺

Co se událo za akce Sojčiči i neSojčiči

Účast byla skvělá a parket plný. Do kroku nám hrála kapela Broky Františka Kanečka, a to prosím pěkně od podlahy. ☺ Inu, popařili jsme si všichni vskutku královsky a nikomu z nás se domů nechtělo. Ale všechno jednou končí, a tak i ples nad ránem skončil a my všichni pomalu odešli do svých nebo propůjčených postelí se spoustou nezapomenutelných zážitků.

Tak doufám, že vám všem, kteří jste ples prošvihli, jsem jej alespoň trochu přiblížila, a že se příště na ples sejdeme společně opravdu všichni! A vy, kdo jste ples nepropásli, si se mnou trochu zavzpomínejte a připomeňme si atmosféru večera a zazpívejme si písničku božího Arnoštka, která se jistě ještě dlouho omílala v našich hlavách ☺:

*„Máme se dneska fajn, je nám hej
Přijel k nám pan diskžokej
Pouští nám hity, co se tolik líbí
Přijel boží jezdec, do kroku nám svítí
Je to fáájn
Je to fáájn...“*

*Roztáčím hvězdná kola
Správná věc, tanec volá
Je to fájn, fájn, fájn, je to fájn, fajnový...“*

LÉŇA RAMBOUSEK

VELIKONOCE 2008

V termínu od 16. do 22. února se konal velikonoční tábor v Račicích nad Beroukou ve středních Čechách. Společně s našimi německými kamarády jsme opět zažili povedený týden naplněný mnoha nezapomenutelnými zážitky a hrami. Areál rekreačního střediska v Račicích nám během tábora naprosto vyhovoval a kromě samotné budovy, příjemného ubytování a dobré stravy, nám nabízel také několik sportovních hřišť a velmi pěknou okolní přírodu – celý areál se totiž nacházel uprostřed lesa. Na program toho bylo letos skutečně hodně.

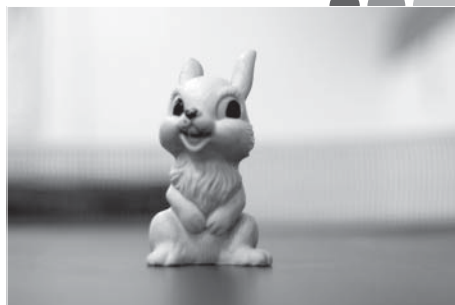
Na začátku týdne jsme se objevili na cestě druhou polovinou dvacátého století. Každý den se nesl v duchu jednoho desetiletí a tomu odpovídaly i všechny hry, divadelní scénky, ale také výzdoba, která byla letos velkolepá. Celým týdnem nás provázela manželský pár babičky a dědečka, kteří se ve svých vzpomínkách přenesli od své svatby dlouhou cestou až do současnosti, kde je čekala zlatá svatba. Mohli jsme tak na vlastní kůži vidět například vystoupení legendárních Beatles nebo být u mnoha důležitých okamžiků nedaleké minulosti.

Celý týden probíhal jak ve znamení zábavy a her, tak ve znamení lehce vzdělávacím. Kromě procházky histo-

rií jsme nenásilnou formou procvičovali německý jazyk s dalšími německými účastníky a vedoucími. Na oplátku jsme Němce naučili některá česká slovíčka, a dokonce i několik vět. Na plánu byly také dva celodenní výlety, jeden do Prahy a druhý do nedalekého Nižboru, kde jsme navštívili sklárnu a mohli jsme obdivovat práci tamních sklářů. Na tento druhý výlet navazovala hlavní hra celého tábora – putování v několika skupinkách, které na své cestě plnily mnoho napínavých a zajímavých úkolů. Aby toho nebylo málo, během tohoto týdne nás čekaly dvě diskotéky, které jsou vždy oblíbeným programem všech účastníků.

Na samotném závěru týdne jsme pomohli manželskému páru babičky a dědečka najít ztracenou svatební fotografii a vystrojili jsme velkou oslavu jejich zlaté svatby. Nejlepší představu o táboře si uděláte sami, když si prohlédnete fotografie a přečtete následující „Tagesberichte“, tedy zprávy dne, které psali sami účastníci přímo v průběhu tábora. Stejně jako pokaždé, ani tentokrát jsme tyto zprávy neupravovali, a tak si je můžete přečíst v původním znění i s pravopisnými chybami 😊

PEŤA

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

VELIKONOCE POHLEDEM ÚČASTNÍKŮ

Kdyby se vám náhodou zdálo, že některé chyby snad ani nemůžou být pravda, tak si uvědomte, že to třeba psal někdo, pro něhož čeština není mateřským jazykem ☺ A buďte proto shovívavější!

Pondělí 17. 3. 2008

Ten den začal z rány rozcvičkou gde každey musel udělat jednu rozcvičku! Potom jsme mňeli snídani a pak byl programm přes odpoledne gde jsme my (účastniky) museli d'elat ruzne věci jak třeba obliknout jednomu účastníkovi s každe skupiny co nejvic oblečení a tak dále. Pak po večerí a po objede večer nas vedoucí rozděleli do čtíř skupin a každa skupiny dostala jednoho vedoucího jakého jsme museli změňit do hvězdy! Byla to strašna prdel!! Hrozně jsme se zasmali jak Domi byl „John Travolta“ ☺ Das wars von mir!! Bis dann papa. Nashledanou čau Servus ahøj nazdar.

Linda

Rozcvička byla taková netradiční. Vůbec jsme neběželi ven, i když se vedoucí tvářili, že poběžíme. Následující snídani hodnotím jako docela dobrou

(Gaisthalečku se nevyrovná nic, ale zase by to mohlo bejt i horší... ☺) Dopolední hry jsme si všichni užili – taková sojkovská klasika. Oběd – průměr ale tu polívku přeolejovali, NE?!

Odpoledne se mi moc líbilo – trochu jsme si zazpívali a pak zas trochu zašprechtili německy ;) – jen mi u tohohle taky tradičního sojkovského programu chybělo tancování nebo nějakej ten sportíček a u zpívání Špigyho (nebo něčí) kytara nebo Káci housle.

Večerní jídlo mi vcelku chutnalo, ALE ne jako večere – nesnáším VĚŘENÉ večere ... No ale to je jedno. Večerní „Vypadáš skvěle“ se vcelku taky povedlo. I když na nás Donatela Versage byla někdy moc přísná ☺ ... tak to je zataf všecko mějte se (a smějte se :)).

Ema

Gesamt hat mir der Tag gefallen. Doch in der Früh, hat der Frühsport nicht ganz so viel Spass gemacht. Doch die Spiele wiederum fand ich sehr lustig, besonders das Löffelspiel. Für mich waren die langen Freizeitstunden sehr langweilig, da ich oft alleine im Zimmer war. Das Abendessen hat sehr gut geschmeckt. „Du siehst klasse aus“ war langweilig, denn 1. ich war nicht mit meinen Freunden und 2. die Älteren haben

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

Allen gemacht. Wir haben zwar gewonnen, doch ich habe ja nicht mitgemacht! Es war dann sehr spät, als wir schlafen gegangen sind und irgendjemand hat dann immer geklopft.

Julia Richter

Mir haben die verschieden Spiele gefallen, am meisten hat mir das „Sachen holen“ Spass gemacht. Was mir nicht gefallen hat, war das „Stripper“ Spiel. Denn da haben manche ihre Kleidung nicht mehr gefunden. Am Abend haben wir ein Spiel gespielt: wir mussten unsere Kandidaten: Günther, Saska, Hugo und Dörthe einkleiden, Haare stylen und schminken. Unsere Gruppe hatte Saska, weil wir 3 Grosse und 2 Kleine, also ich und Jasmin hatten, durften wir ja natürlich gar nichts machen, das war unfair.

Julia Kaluza

Úterý 18. 3. 2008

Dnes jsme museli brzo vstávat protože jsme jeli na výlet do *Prahy* =). Asi o pul 9te přijel vlak tak jsme museli pohnout, cesta byla trochu namrzlá ;p. Potom

jsme jeli asi hodinku kousek před tím kde jsme chtěli vystoupit tak jsme museli jet dil z tramvají k bazénu. Tam jsme byli asi hodinku plavat. Pak jsme přešli přes Karlův most na Staroměstské náměstí. Tam jsme dostali plány pro další hru, ve které jsme museli udělat fotky s různými věcmi (5 věcí). Byla to docela sranda kdibi tak nesněželo ... Po utrpné cestě jsme se dostali do tábora. Tam jsme měli přestávku a v 8:00 pak byla DISCO!! =) Ta byla docela v pořádku. akorát ze začátku nebyla tak dobrá musika ...

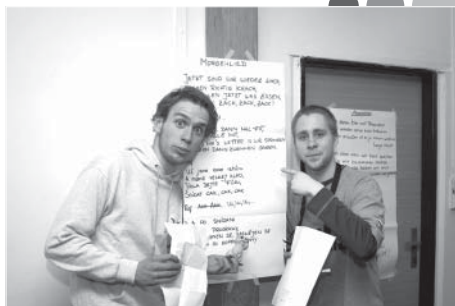
(Same chyby) ;D

Míša Sum

Výlet do Prahy se povedl. Program nám sice trochu stěžovalo odpolední počasí, ale nejsme žádný padavky a s čepicí na hlavě jsme byli připraveni čelit i té nejtěžší vánici ☺

Hned na začátku nezklamaly české dráhy, když jsme museli jet na pro náš další program nevýhodné Hlavní nádraží místo Smíchovského a to ještě s půlhodinovým zpožděním! Tramvajemi jsme se všichni přesunuli na Barrandov, kde jsme se pak hodinku cákali, napařovali, klouzali a dělali všechno pro to, abychom smyli špínu, kterou naše ledový sprcha v chatě už nezvládla.

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

Pak už jen vysušit vlasy, nakoupit sušenky na posílení, dojst řízký a hurá zpátky na tramvaj směr centrum. Prošli jsme se historickou částí Prahy a na Staroměstském náměstí jsme byli rozděleni do čtyř pětičlenných skupin. Dostali jsme seznam věcí, které máme společně s námi zvěčnit do foťáku... Každý se úkolu zhostil, jak nejlépe mohl, i přes nedostatek času, neboť nám jel brzy vlak. Stihli jsme ho ale a tu největší vánici už jsme pozorovali skrz zamlžená okénka.

Jestli si vedoucí mysleli, že jsme za celý den už dost udyndaní, měli pravdu. Jen co ale na diskotéce zazněly první tóny známých šlágrů, probudily se v nás poslední zbytky energie a pěkně jsme to v podkroví roztočili ☺!

No jo, všechno ale někdy končí a tak to bylo i s tímto superdnem. Určitě ale takhle dobrý nebyl poslední a my všichni už se těšíme na další diskotéku.

???

Gestern Abend wurden wir darüber informiert, dass wir heute nach Prag fahren. Wir mussten also relativ früh aufstehen. Wir hatten nicht viel Zeit und mussten einen Rucksack packen, da sollten Regensachen, Geld und Schwimmzeug eingepackt werden und dann ging die Reise los. Erstmal den Berg runter... alles war nass

und rutschig... Mit dem Zug sind wir dann nach Prag gefahren. Ich habe Prag noch nie gesehen, deshalb war es für mich sehr interessant. Dann sind wir ins Schwimmbad gefahren. Nur Misha, Anette, Merle und ich sind in der Zeit in ein Café gegangen. Als wir wieder alle zusammen waren, gings endlich in die Innenstadt. Dort machten wir eine Photo-Rally. Auf einem Zettel standen Sachen und wir mussten sie photographieren. Um 15.00 Uhr trafen wir uns wieder und liefen zum Zug. Zu Hause angekommen, mussten wir erst den riesen Berg hochgehen. Dieser Berg war anstrengender als alles andere, er war steil... aber so richtig. Um 18.00 Uhr aßen wir zu Abend. Ach noch was...das Essen war richtig gut. Danach war DISCO! Die Disco war super, also sie war bisschen kurz. Alle waren am Anfang müde, doch nach dem ganzen Tanzen wurden wir wieder wach. Es war also doch noch cool. Dieser Tag war zwar der Anstrengend, aber auch einer der Schönsten (nur in Gaisthal ist alles besser :))

Hannah Max

Středa 19. 3. 2008

Ráno jsme vstávali až v osm hodin a to bylo, ale- spoň pro mě příjemné. Potom jsme měli rozcvičku,

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

kteřá jako vždy byla otřesná!!!!!! Dopolední program, pod názvem dělejte, co dělat chcete, byl velmi zábavný. Většina z nás se vyřádila na děláni karikatur vedoucíh. Dále jsme mohli jít tancovat, hrát ping-pong a nebo jsme se mohli nechat profesionálně vyfotit. Následující hra byla vyčerpávající, protože jsme běhali po naší útulné ubytovně a hledali jsme kartičky s otázkami. Po obědě a po našem freizeitu (volnu) jsme měli připravit, všemi oblíbené, karaoke. Tentokrát jsme měli přidělené písničky, takže to bylo drobet těžší. No a večer jsme samozřejmě měli předvést co jsme zplodili. Den se mi vcelku líbil.

Bára Opatrná

Ráno jsme vstávali v 8:00 a byla velice osvěžující rozcvička, která mě vyloženě „vzpružila“, i když na mé sportovní poměry to byla docela flákárna. Po snídani jsme si mohli vybrat z mnoha rozličných aktivit. Já osobně jsem si vybrala karikatury a činila jsem se, jak se sluší a patří. Následovala další výborná hra, při které jsme běhali, a skotačili. Po obědě jsme připravovali karaoke, u něhož jsme si užili mnoho zábavy, legrace, srandy, přči potom ještě hodně ftipkování a především šprýmu!

Přednes naší skupiny měl velký úspěch a způsobil vyloženě pozdvižení. Myslím, že jsme byli okouzlující. (Jako sako) Byli jsme na sebe všechny velmi hrdé, takže středa byla úžasná.

Kačenka Drechslerová

Der Frühsport war nicht so gut. Gut fand ich, dass man ausschlafen durfte. Da gestern ein anstrengender Tag war. Das Programm am Vormittag war gut. Wir mussten verschiedene Fragen beantworten. Die Fragen waren im ganzen Haus verteilt. Davor haben wir verschiedene Programme wählen dürfen: Tanzen, Malen, Model stehen für Fotos, Tischtennis, CD machen! Ich war beim Tanzen und Malen, dass hat echt Spass gemacht! Zum Mittagessen gab es als Vorspeise Kartoffelsuppe, leider etwas zu flüssig. Dann gab es Fleisch mit Kartoffeln mmmh lecker! Das Abendprogramm war geil: Wir haben ein Lied bekommen und mussten dazu einen Tanz einstudieren und dann mussten wir noch ein Lied singen. Einfach nur GEIL!!! Danach haben wir gewonnen. Dann haben wir eine Nachtwanderung gemacht. Die war langweilig und blöd!

Martina

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

Heute war toller Tag, wir haben vieles erlebt. Als erstes war der Frühsport dran, dann war das Programm an der Reihe. Das erste Programm war: Was willst du machen/Mach es. Da hat es viele verschiedene Themen gegeben. Z. B.: Tanzen, Fotos machen... Ich habe beim Tanzen mitgemacht und es war total cool. Am Abend mussten wir zu einem vorgegebenen Lied einen Tanz einstudieren und einen Song mussten wir auch noch ohne Musik vorsingen. Meine Gruppe mit Martina, Julia R., Julia K., Jasmin und mir hat gewonnen. Mega cool!

Uli

Čtvrtek 20. 3. 2008

Dnes jsme začínali den jako každý jiný rozcvičkou, kterou vedl Alf a Mates. Pak jsme šli na snídani kde si každý mohl vybrat co chtěl. Náš další úkol byl jed do Nižboru, kde jsme byli na prohlídce místního sklářství, poté jsme se rozdělili do skupin, náš úkol byl jít po stopách skřeta, hlídat trasy mapek a rozlušťovat různé úkoly, když jsme prošli celou stezku došli jsme až k ubytovně, kde jsme se nevečeřeli. Dále byl večerní program, kerý nesl název „5 vs 5“.

Filip Louda

Ráno jsme se vydali po stopách lesního skřeta. První stopa byla lahev, která byla vyrobena ve sklárně v Nižboru. Museli jsme vyjít náš oblíbený kopeček, abychom se dostali k soukromému vláčku 1. třídy. =o) Když jsme dorazili do Nižboru, čekala nás prohlídka sklárny. Tady jsme se dozvěděli spousty zajímavých věcí. Například že v této sklárně vyrábějí pohár pro F1, nebo známé sošky Českého lva. Pak nás čekalo Gelände. Byli jsme tedy rozděleni do skupin po čtyřech. Naše skupina vyrazila jako druhá. Postupovali jsme od úkolu k úkolu a s každým

postem se měnilo i počasí. Když jsme po 3 hodinách dorazili do ubytovny, padli jsme všichni vyčerpaní na postel a do večere jsme se ani nehnuli. Po večeri jsme si zahráli známou hru 5 x 5. Naše skupina i přes počáteční problémy (kdo neslaví vánoce? ZLOBŘÍ!! =o)) vyhrála. Ale tím den neskončil, protože jsme museli ještě chytit skřeta. Takže jsme ve 12:00 byli vzbuzeni a posláni do lesa. Po půl hodině jsme se vrátili do našich postýlek. Den se mi moc líbil!

Bára Opatrná

Pátek 21. 3. 2008

Po včerejším Gelände nás nechali vedoucí pěkně dlouho vyspat, což bylo dost super jo. Ale rozcvičku nám neodpustili! Naštěstí náš pokoj byl netradičně rychle z pokoje, takže jsme nemusely běhat schody. Po snídani jsme byli rozděleni do skupinek a museli jsme splnit asi 46 úkolů za 2 hodiny. Nás měla Mari, která se na nás pobaveně koukala. Sice to naše Gruppe nevyhrála, ale nasmáli jsme se nehorázným způsobem :D

Na obědě se všichni nadláblí a po volném čase jsme si mohli vybrat, jestli budeme: tancovat, připravovat a vyrábět věci na „Zlatou 50 let trvající svatbu“! :D

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

S Adélkou, Anetkou M. a dalšími jsme vyráběli vizitky pro vedoucí, nafukovali balonky, zdobili místnosti a to vše pod dohledem vtipného Juliána, Štefyho a Anetky. Byli jsme všichni pozvaní na svatbu (Domy a Mona 50. let), takže jsme jim dali svatební dary, poblahopřáli a šli se nadlábnout. Potom už přišli hádky o koupelnu, páč každý chtěl vypadat co nejlépe na závěrečnou diskožku. Už když se hrály první songy, každý se snažil rozjízďet! Všichni tancovali přehnaně, ale naše skupinka nejlip (žhe Ádo, Anet, Martany?! :D). A pak přišlo loučení a rozdávání diplomů! Bylo to krásné, dojemné a já samozřejmě první, která měla slzy v očích! Štve mě, že už všechno končí!

Byl to super týden, skvělá parta. Mrzí mě, že už někdo nemůže jet, ale stejně vás VŠECHNY ŽERU! Tak zas někdy a pusu

Kája S.

Ráno jsme vstávali mnohem déle než obvykle, ale to myslím nikomu ani trochu nevadilo. Poté jsme měli

rozcvičku (někteří trochu drsnější než ostatní), pak následovala ranní slavnost a po ranní slavnosti jsme šli na snídani. A pak přišel program. Rozdělili nás do skupin a hráli jsme hru: Hry bez hranic. Hra spočívala v tom, že každá skupina dostala asi okolo 45 úkolů a musela jich do dvou hodin co nejvíc splnit (naše skupina samozřejmě vyhrála =o)). Pak jsme měli oběd a po obědě k nám do jídelny dorazili lidé ze svatební agentury „Prsten jako prase“ a oznámili nám že babička a dědeček budou mít Zlatou svatbu. Takže náš odpolední program byl, že jsme vyráběli dárky k výročí svatby. Večer jsme potom dárky předali a potom začalo *Disco*! Tak jsme se pěkně vyblbly a pak se konalo vyhodnocení soutěží a rozdávali se diplomy. Potom proběhla poslední večerní slavnost a šlo se na kutě.

Martin Purkart

A to je milí a drazí pro letošek vše. Poplakejte, zavzpomínejte, mějte se, ale ze všeho nejvíc přijďte za rok znovu!

Sojka se nám každým rokem rozrůstá o nové a nové členy. Přicházejí kamarádi kamarádů i lidé úplně odjinud. Abychom se všichni dobře znali a sami mezi sebou nepletli, je tady nová rubrika, určená právě nováčkům. V tomto čísle se budeme věnovat třem úplně nejčerstvějším, kterými jsou: Janička Vasiljeva, Michal Petržílka a Petr Rys. Vitáme je v Sojce, třikrát hurááá!! 😊 Položili jsme jim pár nezáludných otázek, ale to už si přečtete sami, tak šup do toho.

A nezapomeňte: Víc hlav víc ví! a ještě k tomu: Bude nás víc, nebudem se bát vlka nic! 😊

**JANINA
VASILJEVA**

**ALIAS JANA,
JANE, JANIČKA**

Rozhovor s Jane proběhl po telefonu v jednom desítivém odpolední a vedl ho Pája.

1) Jak jsi se k Sojce dostala, od koho jsi se o ní dozvěděla a proč jsi se rozhodla stát se jednou z nás? 😊

Jak jsem se k Sojce dostala? Šla jsem na to jak se říká „ad fontes“ – takže hned od předsedy ... No a ke vstupu mě přesvědčila Terka – stačilo pět minut jednoho večera na balkoně ve Strašnicích ... 😊

2) Co se ti na Sojce líbí?

Tak to je zatím těžký říct, když jsem na žádný akci pořádně nebyla ... Ale každopádně má Sojka samý dobrý nápady a líbí se mi, že přispívá k odstranění xenofobie mezi Čechy.

3) Kolik ti je let, co studuješ za školu, eventuálně „co“ pracuješ a jaké máš zájmy?

Čerstvých 23, práva v Práglu, pfff! 😊 Zájmy: špáňa (španělština – poznámka z druhé strany sluchátka), filmy, muzika ... prostě klasika!

4) Jaké je tvé oblíbené jídlo, oblíbená barva, oblíbený herec/herečka?

Barva fialová, asi ... Jídlo? No ... ale to nemůžeš napsat ... no asi boršč ... já nemám oblíbený jídlo ... aha, už vim asi ... takže: lilky na všechny způsoby!

Ještě herec!

... budu konzervativní: Al Pacino ... No a koho mám ještě ráda, těch je spousta, vid', ale Al zůstane navždy mým idolem! Ještě mám teda ráda Benicia Del Toro, Johnnyho Deppa, pak toho Mexičana, toho Garcíu, ale to se mi asi všichni budou smát. Tak to by stačilo, ne?

5) Na jakých akcích už jsi se Sojkou byla a na jaké se chystáš?

Zatím jsem byla na áftru plesu a spoustě neformálních akcích ... No a letos po festivalu ve Varech jedem s Terkou, Pájou, Myšákem a Veselkou do Německa, cestou máme plán se zastavit v Gaisthale ... počkat, bude to vlastně legální?!
Jasný, návštěvy jsou povolený!

Aha, tak to je dobrý, takže mám povolení od předsedy.

6) A na závěr – nějaké moudro, vtípek anebo krátkou básničku o Sojce. 😊

Ježíš Pavle ... moudro nebo vtípek o Sojce? A co je to vůbec Sojka?

To je pták!

A ten je chytřej, nebo barevnej?

No je takovej modřej a chytřej celkem jo.

Dobře, takže nemůžem tam napsat tohle, Pavle?

Sojka je pták namodralej a moc vychytralej.

Ok. Co nějaký to moudro?

Jsem v knihovně, takže mě nic nenapadá! Dotaz ve všema moudrama musíš směřovat na Adama!

Lidi ze Sojky Adama neznaj. Tak nám prozrad'nějaký moudro od něj ty.

Dobře – tady je: *To, co se stalo, se stalo naposledy, a jestli ne, tak je to to poslední, co se mezi námi stalo!!!*

Takže Jane, díky za rozhovor!

Nemáš zač, dala jsem si u toho káček, takže to nebyla taková oběť. A co fotka?

Nějakou vyberu.

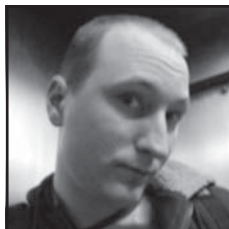
Dobře, ale nějakou pěknou – a jestli ne, tak je to poslední, co se mezi námi stalo!!! ☺

PÁJA

Rozhovory s Myšákem a s Peťou proběhly moderně po emailu a zpracovala je Kristinka

MICHAL PETRŽÍLKA

alias Myšák

1) Jak jsi se k Sojce dostal, od koho jsi se o ní dozvěděl a proč jsi se rozhodl stát se jedním z nás? ☺

K Sojce jsem se dostal hlavně díky Pájovi (Pavel Bobek) a Terezce (Pražská). Jejich nadšení a chuť plánovat je neuvěřitelně inspirující.

2) Co se ti na Sojce líbí?

Mám rád spolky, ve kterých se člověk rozvíjí a má okolo sebe spoustu kámošů. To je přesně Sojka. ☺

3) Kolik ti je let, co studuješ za školu, eventuelně „co“ pracuješ a jaké máš zájmy?

Takže, toho je trošku více. Je mi 24 let, studuji VSMIE, pracuji jako grafik, webdesigner a SEO poradce na volné noze. Dále se pokouším podnikat ve finančním sektoru.

4) Jaké je tvé oblíbené jídlo, oblíbená barva, oblíbený herec/herečka?

Jééé jídlo, tak to můžu ☺ samozřejmě, že guláš, modrá, Woody Allen/Sandra Bullock.

5) Na jakých akcích už jsi se Sojkou byl a na jaké se chystáš?

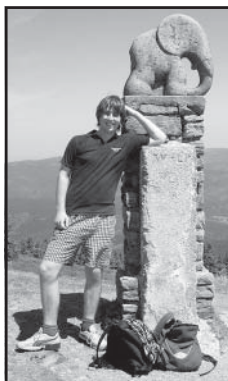
Na žádné oficiální akci jsem zatím se Sojkou nebyl. Zato jsem byl na hodně neoficiálních, které byly super!

6) A na závěr – nějaké moudro, vtípek anebo krátkou básničku o Sojce. ☺

*Posílám Vám zprávičku, která hledá Sojičku.
Až se k Sojce dostane, Zobák jí to otevře.
Zpráva horká jako čaj, bude radou co pak dál.*

PETR RYS

alias Peťa

1) Jakpak jsi se k Sojce dostal, od koho jsi se o ní dozvěděl a proč jsi se rozhodl stát se jedním z nás? ☺

K Sojce jsem se dostal přes Terku Pražskou, když mě pozvala na letošní Japu ve Waldmünchenu, a jelikož mám většinou volné víkendy, tak jsem rád vyrazil. No a docela se mi tam zalíbilo, a tak jsem si řekl proč to nezkusit. ☺

2) Co se ti na Sojce líbí?

Líbí se mi, že člověk může poznat něco nového a třeba si pokecat v jiném jazyce a u toho se dobře pobavit.

3) Kolik ti je let, co studuješ za školu, eventuelně „co“ pracuješ a jaké máš zájmy?

No jinak studuji práva na Právnické fakultě ZČU v Plzni, je mi 21, jsem z Moravy a možná taky proto

trávím nejraději čas s lidmi někde venku v přírodě, kde můžeme třeba sjíždět řeku nebo chodit na skály a večer u ohně pak zpívat písničky. Hraju taky trochu na kytaru a zpívám ve dvou sborech, takže bez toho by se to samozřejmě neobešlo ...

4) Jaké je tvé oblíbené jídlo, oblíbená barva, oblíbený herec/herečka?

Oblíbené jídlo nejspíš nemám, i když myslím, že všechno je lepší, než si vařit sám na bytě (ono to kolikrát není ani k jídlu, že ... ☺), ale když o tom tak uvažuju, tak noky se špenátovou omáčkou anebo boloňské špagety. Oblíbená barva asi nějaká neutrální, to spíš neoblíbená je růžová a maskáčově zelená (myslím, že se jí říká khaki). Oblíbeného herce taky nemám, záleží na filmu.

5) Na jakých akcích už jsi se Sojkou byl a na jaké se chystáš?

No, prozatím sem byl jen na loňské Japě, další akce mi nějak unikly, ale určitě by se mi líbilo na letním táboře.

6) A na závěr – nějaké moudro, vtípek anebo krátkou básničku o Sojce. ☺

Nějaké moudro jo: o), no jelikož jsem životní optimista tak třeba: *Dobrá nálada dokáže naštvat tolik lidí, že už jen proto stojí za to si ji udržet...*

Děkuju za rozhovor, kluci!

Mlsná huba, aneb Efka v Akci

FRÜHLINGSZEIT – SPARGELZEIT!

Zdravím všechny rozmíslané Sojky,

kteře se již nemůžou dočkat novinek z německé jarní kuchyně! Že vůbec nechápete význam nadpisu? Hned vysvětlím: S nastupujícím jarem (Frühling) totiž v Německu začíná i chřestová sezóna (Spargelzeit).

Kdepak ředkvičky nebo kedlubny, pche! Bezkonkurenčně nejoblíbenější německou jarní zeleninou je prostě „špargl“. Pěstuje se na rozlehlých polích s vysoko navršenými brázdami, mezi nimiž se takhle koncem dubna začíná pohybovat (většinou polští a slovenští) sběrači s košíky a speciálními vypichovátky, kterými se značnou zručností zajedou hluboko do brázdy, vytáhnou nepoškozený stonek chřestu a opatrně jej uloží do košíku.

Chřest můžete v sezóně zakoupit ve městech na tržištích i v běžných obchodech, ale zdaleka nejlepší a nejčerstvější ho dostanete na statcích, které se specializují na pěstování a prodej chřestu. Jelikož tradiční bílý chřest je třeba před konzumací oloupat, opatřila si již většina statkářů příhodnou loupací mašinku, do které po jednom vkládají křehké stonky, takže za několik málo vteřin máte oloupaný chřest, který si spokojeně odnášíte domů.

Na jaře kvůli chřestu mění i místní restaurace své tradiční menu a nabízejí spousty sezónních „šparglových“ pokrmů. A co si můžete objednat? K nejoblíbenějším variacím patří vařený chřest s novými brambůrkami přelitý rozpuštěným máslem nebo smažený vepřový řízek s dušeným chřestem a tzv. holandskou omáčkou.

Chřest si samozřejmě můžete připravit i doma. Já vám tentokrát nabízím dva velmi jednoduché recepty, a to na chřestovou krémovou polévku a na rychlý chřestový salát.

Co potřebujete na polévku?

- 500 g oloupaného bílého chřestu, nakrájeného na větší kousky
- 150 ml smetany na vaření
- půl kelímku zakysané smetany (nebo klidně i celý, záleží na chuti)
- cukr, sůl, pepř, popřípadě půl kostky zeleninového bujónu na dochucení

Oloupaný chřest zalijte litrem vody, přidejte špetku cukru a soli a přiveďte k varu. Vařte cca 15 minut. Když je chřest měkký, vyjměte několik špiček a ponechte stranou. Zbytek chřestu rozmixujte ponorným mixérem ve vodě, přilijte oba druhy smetany a krátce povařte. Podle chuti přisolete, opepřete a případně přimíchejte půl kostky zeleninového vývaru. Do rozmixované polévky vraťte špičky, které jste si odložili stranou. Hotovou polévku můžete na talíři dozdobit čerstvou jarní pažitkou.

Jak a z čeho připravíte salát?

- 500 g oloupaného bílého chřestu
- 2–3 polévkové lžíce octa (např. vinného)
- špetka cukru, soli a pepře
- půl kostky zeleninového bujónu (nejlépe bio, protože neobsahuje glutamáty)
- nasekaná čerstvá pažitka

Chřest nakrájejte na kousky, zalijte vodou, přidejte špetku cukru, soli a pepře a přiveďte k varu. Vařte, dokud chřest není měkký. Nechte pár minut zchladnout a potom přimíchejte ocet, rozpuštěný bujón a pažitku. Salát můžete podávat vlažný (tak chutná nejlépe) i studený jako přílohu k lehkému jarnímu obědu.

A proč byste si letos měli ozvláštnit jídelníček chřestem? Chřest obsahuje látky, které přispívají

Mlsná huba, aneb Efka v Akci

k pročištění organismu a kromě toho 100 gramů chřestu má pouze 20 kalorií, takže se ho můžete přejíst co hrdlo ráčí a ještě zhubnete!

Na závěr jedno drobné upozornění ☹ ... Až po spořádané porci chřestu zamíříte na toaletu na malou, možná že vás vyděsí podivný zápach, který se kolem vás bude linout. Klid, nic zvláštního se neděje, to se jenom projevují tzv. diuretické (zvýšené vylučování moči) účinky chřestu. ☹

A kam si pro něj můžete u nás v České republice zajet? Udělejte si výlet třeba do Ivančic, kde se každoročně konají chřestové slavnosti: Letos je můžete navštívit o víkendu 24. a 25. května. Koukněte na http://www.ivancice.cz/index_turismus.php, tam se dozvíte podrobnosti o programu.

Přeji vám všem krásné, energií napěchované jaro!

VAŠE EFKA

Fotoreportáž

PÓDL V AMERICE

Přátelé, vzhledem k tomu, že mě potkalo to štěstí a strávil jsem během letošního února 3 týdny (tím pádem bohužel bez Sojkaplesu, bé) na služebních cestách po celkem šesti různých místech Spojených států Amerických, nemohu se s vámi v kostce nepodělit o několik stručných slovních a obrazových dojmů.

1. štace – Washington D. C.

Hlavní město se vším všudy – samé úřady a instituce, ale jinak příjemné město, které bych charakterem, vzhledem, velikostí i atmosférou přirovnal k evropskému Bruselu. Kupodivu tam nenajdete ani jeden mrakodrap, jako obrazovou dokumentaci jsem pro vás nemohl ne-

vybrat legendární a známé americké budovy – sídlo prezidenta Bílý dům a sídlo senátu Kapitol.

Washington D. C. – Bílý dům

Washington D. C. – Capitol

2. štace – New York City (stát New York)

Sem jsme se výjimečně přesunuli vlakem (jinak celkem 11 leteckých přesunů), všichni jistě dobře znáte a netřeba nějak komentovat. Musím ovšem říct, že mě osobně NYC překvapivě celkem zklamal; je to taková obrovská bublina, co záhy splaskne... Opět jsem vybral notoricky známá místa – sochu Svobody a teď už nejvyšší místní budovu Empire State Building.

New York – Empire State Building

3. štace – New Orleans (stát Louisiana)

Město Luise Armstronga – moc zajímavý a atraktivní místo, všem vřele doporučuju! Všude samý palmy, klídek, pohoda, bary a v nich šikovní černí muzikanti. Za humnami teče legendární řeka Mississippi (snímek kolesového parníku na ní), město samotné je obklopeno samými jezery a bažinami, na což bohužel doplatilo před 3 roky při hurikánu Katrina, kdy bylo katastrofálně zaplaveno. V té době se také proslavil tzv. Superdome

New York – socha Svobody

New Orleans – Mississippi

Fotoreportáž

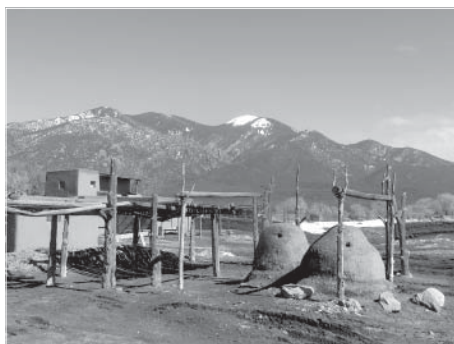

New Orleans – Superdome

(druhý snímek), kde bylo v příšerných podmínkách shromážděno několik tisíc obyvatel města.

4. štace – Santa Fe (stát New Mexico)

Pro mě osobně nejzajímavější místo celé cesty. Je to indiánský stát se vším všudy – lidé, stavby, atmosféra; nádherné hory a prémie. Na legendárním vlakovém nádraží v Santa Fe známém z nejrůznějších kovbojek a indiánek je teď výborná mexická hospůdka, kde jsem

Santa Fe – Pueblo

Santa Fe – most přes Rio Grande

si dal výtečný 12uncový steak.. Na celodenním výletu jsme pak navštívili pravé indiánské pueblo i údolí řeky Rio Grande, odkud pocházejí i přiložené snímky.

5. štace – Chicago (stát Illinois)

Jedno z největších českých měst na světě! !! Ano, ano, žije tady mnoho krajanů, o čemž jsme se hned několikrát osobně přesvědčili. Hrdě se k nám hlásí a jsou moc příjemní. Jinak na mě toto město i přes nepospa-

Chicago – břeh Michiganského jezera

Chicago – zápas NHL

Atlanta – CNN HQ

Atlanta – Coca-Cola HQ

telné mrazy a hlavně drtivý mrazivý vítr zapůsobilo daleko lépe než NYC. Město leží na břehu obrovského Michiganského jezera, toho času částečně pod ledem (foto). Mimo jiné jsme zde navštívili i zápas hokejové

NHL místních Black Hawks proti Minnesota Wild (druhé foto), vyhráli jsme zrovna 3:0, i když jsme následně do Stanley Cupu těsně nepostoupili, kdežto oni jo ...

6. štace – Atlanta (stát Georgia)

Závěr pestré, ale současně velmi únavné výpravy v tomto olympijském městě (rok 1996) byl plný deště a mlhy. Ve městě toho kromě obligátních a všudypřítomných mrakodrapů a mausolea nejznámějšího černošského politika Martina Luthera Kinga zas tak mnoho není, samozřejmě s výjimkou centrálních světově proslulých CNN a The Coca-Cola Company (mrkněte na ně).

No co vám mám povídat, bylo to celý moc hezký a nezapomenutelný!!!

Pódl

SUDOKU

1.liga

2								7
	3		7		5	1	6	
	5			6				
	9	3				7		8
4					2			
5	7		8		9	6		4
		6				2		5
		1	5				3	
	8		9		6			

3	8	5	9	2	6	4	7	1
7	2	1	5	8	4	9	3	6
9	4	6	3	1	7	2	8	5
5	7	2	8	3	9	6	1	4
4	1	8	6	7	2	5	9	3
6	9	3	4	5	1	7	2	8
1	5	7	2	6	3	8	4	9
8	3	9	7	4	5	1	6	2
2	6	4	1	9	8	3	5	7

řešení 1. liga

2.liga

1	7			2	9	5		3
	3	9	4	8				7
5			7			6		
4		6		3		2		5
		5		7		8		4
8	2		1				9	
9				6	2	7		1
	6		5	4		9	3	
7		3	8					

7	5	3	8	9	1	4	6	2
2	6	1	5	4	7	9	3	8
9	4	8	3	6	2	7	5	1
8	2	7	1	5	4	3	9	6
3	9	5	2	7	6	8	1	4
4	1	6	9	3	8	2	7	5
5	8	2	7	1	3	6	4	9
6	3	9	4	8	5	1	2	7
1	7	4	6	2	9	5	8	3

řešení 2. liga

Sojka a SdJ uvádějí letní tábor Gaisthal Junior 2008

12. ročník česko-německého letního tábora pro děti a mládež
ve věku 9–12 let z Česka a Německa

Gaisthal SRN

20 kilometrů od hraničního přechodu Rozvadov/Waidhaus
uprostřed přírodní rezervace „Oberpfälzer Wald“

70€ (členové Sojky)

90€ (ostatní)

16.–23. srpna 2008

Celý tábor probíhá dvojjazyčně, znalost němčiny není podmínkou

Kontakt / e-přihlášky / fotky z minulých let – www.sojka.cz

Tel.: Pavel Bobek 608 637 343, Petr Špičan 603 840 912

DETEKTIV SOJKA

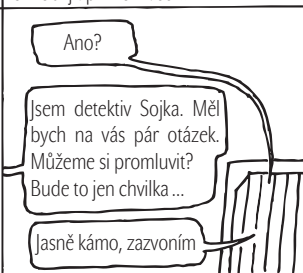
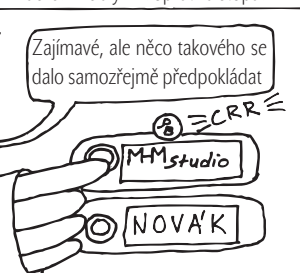
3

díl třetí - Zrada
kreslí & píše Šogi

Detektiv Sojka se vydal po stopě ženy v burce. Ale na co narazí v ulici Pražská? Snad bude tajemství odhaleno...

Po důkladném pátrání objevil detektiv na jednom zvonku dobře známou značku. Iničiály PB. Správná stopa?

Z mluvítka se ozval hlas mladého muže. Co má co dělat s Bobkem? Detektiv se rozhodl jít přímo k věci...

Detektivovi otevřel mladý muž. Na druhý pohled si Sojka uvědomil, že je to známý hopper MathesMan...

Co má úspěšný hudebník a odborník na lifestyle společné s teroristickou buňkou? Sojka se rozhodl jít přímo k věci.

MathesMan odběhl do kuchyně připravit kávu a nechal detektiva sedět v pokoji pro hosty. Co se bude dít dál?

Prokletí vyznavači hip hopu! Sojka se nechal uchváličit vstřícností a bezprostředností. Bude za to teď pykat?

Jediný východ z místnosti byl zahrazen mříží a nad dveřmi se rozeběhlo odpočítávání. Sojka byl polapen...

Končí se tady naše vyšetřování? Bude detektiv Sojka odstraněn? Bude terorista Bobek zbaven svého největšího ohrožení? V této situaci je každá rada drahá. Pomozte mu. Napište co nejlepší plán útěku na známou adresu detektiv.sojka@seznam.cz. Podle nejlepšího plánu se bude odvíjet další pokračování tohoto dobrodružství. Nenechte detektiva Sojku na holičkách. A pamatujte, jakýkoliv plán má šanci na úspěch, když je každá rada drahá...

